

[Ellsøbeth Arnold]

ringen til at få gennemført. Det kan vi godt love allerede på nuværende tidspunkt.

Hvad angår forslaget om fælles offentlig inkassovirksomhed, synes vi nok, at regeringens forslag om at gøre det enklere ved at samle restanceinddrivelserne hos Hypotekbanken er en lidt mere direkte måde end at lave et stort, fint system, som Socialdemokraterne har foreslået det i B 72. Vi foretrækker altså regeringens forslag frem for det, Socialdemokratiet har fremsat.

Det sidste forslag, beslutningsforslag nr. B 73, fra Socialdemokratiet har vi i første omgang været lidt skeptiske over for, og jeg vil gerne indrømme her, at da vi diskuterede spørgsmålet om skyldnerregisteret på Det Radikale Venstres gruppemøde, var vi på min anbefaling indstillet på at sige blankt nej, vi bryder os ikke om registre, men jeg må sige, at diskussionen her i dag under førstebehandlingen faktisk har rykket min overbevisning en hel del. Vi vil gerne diskutere, om disse registre på en eller anden måde kan ligestille dem, der har offentlig gæld, med dem, der har privat gæld. Vi er ikke glade for Ribers Kredit Information og de andre registre, som folk kan trække på, hvis de skal yde kredit til private personer, men vi kan egentlig ikke se, hvorfor de offentlige myndigheder skal stå dårligere i den sag, og hvis det er muligt på en eller anden måde at finde frem til en ligestilling mellem de offentlige og de private restanter, vil vi gerne være med til at diskutere det.

Som sagt var vores umiddelbare indtryk, at det brød vi os ikke om, men jeg synes, diskussionen i dag alligevel har åbnet nogle muligheder for, at vi bør kunne diskutere det, så det vil jeg meget gerne tilsiige radikal støtte til.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne begynde med at sige helt generelt, at den udvikling, vi har oplevet i de sidste år, hvor restancerne er steget fra ca. 15 mia. kr. til 30 mia. kr. i løbet af få år, naturligvis er uacceptabel. Og når man så kan konstatere, at det procentvis er få, og at det altså især procentvis er få erhvervsdrivende, som er de store skyldnere og dermed de store syndere, vil det være uansvarligt ikke at gribe ind. Og det bør jo heller ikke være sådan, at man fører den form for se-

lektiv erhvervs politik, at de selvstændige erhvervsdrivende, som er uansvarlige, tiltusker sig en konkurrencefordel på bekostning af de overordentlig mange ærlige. Den situation er ikke acceptabel.

Jeg mener heller ikke, det er acceptabelt, at enkeltpersoner kan skaffe sig nogle forbrugsmuligheder, som den ærlige dansker ikke får. Det, der har været væsentligt i vores holdning, når vi har drøftet dette spørgsmål, det er selvfølgelig at finde den rigtige balance. Vi har tidligere foretaget indgreb over for enkeltpersoner, men vi har ikke foretaget de samme stramninger over for de selvstændige erhvervsdrivende, og derfor har vi, når vi har haft drøftelser om det i forlængelse af udmøntning af finanslovaftalen, gjort opmærksom på, at det afgørende er, at man kommer med et balanceret udspil, og der er først og fremmest brug for, at man sætter ind over for de procentvis få, men beløbsmæssigt meget tællende private erhvervsdrivende. De er procentvis få, men ikke desto mindre den reelle årsag til den dramatiske stigning i restancekurven.

Derfor støtter vi de initiativer, regeringen har taget for at stramme muligheden for inddrivelse over for selvstændige erhvervsdrivende.

Hvad angår det socialdemokratiske forslag, mener vi, det er vigtigt at botanisere i det, og jeg synes, udvalgsarbejdet må vise, hvor der især skal botaniseres. Men jeg vil gerne sige som min principielle holdning, at det er usundt, at man kan tiltage sig selv en selektiv erhvervsstøtte. Det kan ikke være ud fra et sundt erhvervslivs ønske, at det sker, og det kan heller ikke være ud fra Folketingets ønske.

Når det gælder indgreb over for enkeltpersoner, mener jeg også, at mindre beløb er moralsk forkert. Men når det er sagt, vil jeg gerne tilføje, at der kan være en trangssituation, som gør, at man i konkrete tilfælde af menneskelige grunde bør fare med lempe. Men jeg har bemærket, at der er flere højtlønnede, som er i restance til det offentlige, og i de tilfælde har jeg ikke nogen problemer med at forhøje indeholdelsesprocenten fra 15 til 20. Vel vidende at der er nogle i dag, der ikke bruger en indeholdelsesprocent på 15, siger det klart, at man også i dag må kunne forvente af det danske samfund, at man administrerer indeholdelsesprocenten på en soci-